

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321201374
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2321201374.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, zastúpený splnomocnencom: JUDr. Milan Ficek, advokát, s. r. o., so sídlom Žilinská 14, Bratislava, proti žalovanému: O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX, O., zastúpenému JUDr. Danielom Mičiakom, advokátom, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 12. apríla 2021, č. k. 15C/5/2021-31, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **m e n í** tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov tohto konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením, napadnutým odvolaním súd prvej inštancie nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadil záložné právo v prospech žalobcu (ako záložného veriteľa) na nehnuteľnosti žalovaného (ako záložného dlžníka) špecifikované vo výroku rozhodnutia a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovení § 324 ods. 1 a 2, § 326 ods. 1 a 2, § 327, § 328 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1, § 333, § 343 ods. 1, 2 a 3, a § 344 CSP, keď mal za preukázané, že žalobca hodnoverne osvedčil existenciu peňažnej pohľadávky, ktorá sa má predmetným rozhodnutím zabezpečiť, ako základnú náležitosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, keďže predložil právoplatný a vykonateľný exekučný titul, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 22.000 eur s príslušenstvom. Čo sa týka druhého predpokladu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, t.j. že exekúcia pohľadávky žalobcu bude ohrozená, na osvedčenie tejto skutočnosti žalobca predložil žiadosť žalovaného o splátkový kalendár, fotky rozostavanej a neskolaudovanej stavby žalovaného, ako aj inzerát na webovej stránke bazos.sk, v ktorej by mali ponúkať na predaj pozemky a rozostavanú stavbu vo vlastníctve žalovaného. Na základe vyššie uvedených skutočností mal súd za to, že žalobca riadne osvedčil potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia na majetok žalovaného, keďže dostatočne osvedčil svoju obavu, že žalovaný sa zbavuje svojho majetku, a tým pádom môže byť exekúcia pohľadávky žalobcu reálne ohrozená, vzhľadom aj na výšku priznanej pohľadávky a skutočnosť, že žalovaný nemá na jej úhradu dostatočné finančné prostriedky. Z tohto dôvodu súd návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel a zriadil záložné právo na nehnuteľnostiach žalovaného v zmysle návrhu. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi ako strane, ktorá mala v konaní plný úspech, priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietnuť a žalobcovi uložiť povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%, prípadne napadnuté uznesenie zrušiť a žalobcu zaviazať nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%. Žalovaný sa o existencii a obsahu žalobcom podaného návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia dozvedel až v momente, keď mu bol tento návrh doručený spolu s uznesením o nariadení zabezpečovacieho opatrenia. V tom istom momente vznikla žalovanému prvýkrát možnosť predostrieť vlastné stanovisko, resp. obavu, čo žalovaný využíva uvedením nižšie opísaných námietok a skutočností, ako aj predložením príslušných listinných dôkazov. Dôrazne odmietol, že by sa zbavoval svojho majetku, ako to nepravdivo tvrdí žalobca v podanom návrhu. Potvrdil, že skutočne je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v katastrálnom území G. a to dvoch parciel registra „C“ a to parc. č. 16518/568 (výmera 286 m²) a parc. č. 16518/86 (výmera 18 m²), na ktorej parcele sa skutočne nachádza rozostavaný, neskolaudovaný a v katastri nehnuteľností nezapísaný dom. Žalovaný však tieto nehnuteľnosti nepredáva, tieto nikdy neinzeroval na portáli bazoš.sk, ani na tieto nehnuteľnosti nepodpísal žiadnu rezervačnú zmluvu. Uvedené nehnuteľnosti zamýšľa využiť na bývanie pre seba a svoju rodinu. Pokiaľ žalobca predložil inzerát z portálu bazoš.sk, tento sa týka iných nehnuteľností, ktoré navyiac ani nepatria žalovanému. Žalobca v návrhu tvrdí, že žalovaný údajne nedisponuje sumou potrebnou na uspokojenie všetkých nárokov žalobcu ako aj, že na uspokojenie jeho pohľadávky nepostačuje iný majetok žalovaného. Potvrdil, že žalobcovi zaslal list zo dňa 26.02.2021 v úprimnej snahe o vyriešenie vzniknutej situácie, pričom žalobcu požiadal o splátkový kalendár z dôvodu, že jeho momentálna situácia mu neumožňovala dlh vyplatiť v plnej výške okamžite. Z uvedeného však nemožno dospieť k záveru, že nevlastní aj iný majetok, z ktorého by bolo možné napr. v exekučnom konaní uspokojiť pohľadávku žalobcu. Žalobca súdu zamíchal tú skutočnosť, že dňa 18.03.2021, t.j. ešte pred podaním návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, reagoval na uvedený list žalovaného tak, že jeho návrh na splátkový kalendár zamietol, pričom okrem iného uviedol aj to, že dospel k názoru o zlepšenej finančnej situácii žalovaného, čo rozhodne nenasvedčuje tomu, že by sa žalobca obával zmarenia budúcej exekúcie, resp. že by list žalovaného vnímal ako snahu o „kúpenie“ si času. Žalobca dokonca navrhol vlastnú verziu splátkového kalendára, pričom žalovanému na zaujatie stanoviska poskytol lehotu troch dní od zaslania jeho odpovede. Žalobca však ešte pred uplynutím tejto lehoty napokon podal návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Na základe zamietavého stanoviska žalobcu k žiadosti o splátkový kalendár žalovaný vyriešil situáciu tak, že o pôžičku požiadal svoju sestru, ktorá mu dňa 06.04.2021 požičala finančné prostriedky vo výške 18.000 eur. Dňa 07.04.2021 žalovaný e-mailom požiadal žalobcu o oznámenie čísla účtu, na ktorý môže žalobcovi poukázať súdom určené finančné prostriedky, nakoľko táto informácia z príslušného rozsudku nevyplývala, čo muselo byť známe aj žalobcovi. Žalobca však na uvedenú žiadosť nereagoval, pričom takéto správanie žalobcu vôbec nenasvedčuje tomu, že by tento skutočne trpel obavou z budúceho zmarenia exekúcie tak, ako to deklaroval v podanom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobca príslušné číslo účtu oznámil žalovanému až dňa 12.04.2021 po opätovnej žiadosti žalovaného. Žalovaný následne dňa 15.04.2021 uhradil žalobcovi sumu zodpovedajúcu istine pohľadávky vo výške 22.000 eur, ktoré prijatie potvrdil aj žalobca v mailovej komunikácii. Okrem toho, že žalobca ani len neosvedčil skutočnosť, že by sa žalovaný zbavoval majetku, žalobca súd zavádzal aj v tom smere, že okrem nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX pre k. ú. G. iný majetok žalovaného nepostačuje na uspokojenie pohľadávky žalobcu. Uvedené nie je pravda, nakoľko žalovaný je napr. výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre k. ú. G., a to pozemkov o celkovej rozlohe 361 m², na ktorých je postavená záhradná chata, ktoré nehnuteľnosti sú nezaťažené a boli v roku 2019 zakúpené za cca 65.000 eur, pričom dnešná odhadovaná trhovú hodnotu predstavuje cca 100.000 eur. Žalovaný nesúhlasil ani s tým, že nariadené zabezpečovacie opatrenie splňa predpoklad proporcionality a primeranosti a to z dôvodu, že výška zabezpečenej pohľadávky v žiadnom prípade nezodpovedá hodnote majetku, ktorý bol zaťažený záložným právom prostredníctvom inštitútu zabezpečovacieho opatrenia, keď odhadovaná trhovú hodnotu predmetných nehnuteľností dosahovala v čase rozhodovania súdu o zabezpečovacom opatrení sumu vo výške 270.000 eur. Súd tiež zriadil záložné právo na majetku žalovaného bez toho, aby jednoznačne špecifikoval zabezpečenú pohľadávku žalobcu. Žalovaný dodal, že okrem istiny do dňa podania odvolania uhradil celú pohľadávku vyplývajúcu z rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 15.10.2019, č. k. 26C/50/2018-153. Žalobca dokonca uhradil žalovanému, resp. jeho právnomu zástupcovi aj trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia v zmysle príslušného uznesenia o trovách konania.

4. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 338 písm. a) CSP zrušiť a žalovanému uložiť zaplatiť mu trovy konania v rozsahu 100%. Za neopodstatnené považoval namietanie žalovaného k nemožnosti sa k návrhu vyjadriť skôr, pretože opačný postup vytvorenia priestoru oboznámení sa protistrany s návrhom, by predstavoval hrozbu zmarenia účelu, ktorý bol návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia pôvodne sledovaný. Nakoľko žalovaný súdom uloženú povinnosť nesplnil, navyše mal žalobca vedomosť o zbavovaní sa majetku zo strany žalovaného, o čom dôkazy predložil v podanom návrhu, bol nútený podať jednak exekučný návrh, ako aj návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Z dôkazu predloženého žalobcom t.j. z inzercie z portálu bazos.sk s názvom „Premakaný 4-izbový RD G.“ jednoznačne vyplýva, že táto ponuka na predaj sa týka rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalovaného a nie záhradnej chaty. I naďalej s pridržiaval svojich tvrdení a žiadosť o splátkový kalendár zo strany žalovaného považoval za snahu o „kúpenie“ si času, pretože ak by žalovaný mal v úmysle skutočne dlh zaplatiť, časť dlhu mohol kedykoľvek zaplatiť. To, že žalobca predpokladal zlepšenie finančnej situácie žalovaného, nezakladá predsa žiadny dôvod na to, aby sa žalobca prestal obávať zmarenia exekúcie. Je výslovne na dobrej vôli žalobcu, že žalovanému sa snažil poskytnúť dostatok časového priestoru na zaplatenie svojho dlhu voči žalobcovi. Potvrdil, že žalovaný uhradil celú pohľadávku vyplývajúcu z rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 15.10.2019, sp.zn. 26C/50/2018, pričom na úroky z omeškania uhradil dňa 07.05.2021 sumu 2.878,08 eur a dňa 10.05.2021 sumu 3,01 eur. Žalovaný uhradil aj trovy konania, vrátane trov právneho zastúpenia v zmysle príslušného uznesenia o trovách konania a to dňa 10.05.2021 v sume 660 eur (trovy konania) a dňa 10.05.2021 v sume 4.170,19 eur (trovy právneho zastúpenia). Z dôvodu splnenia vymáhaného nároku bola exekúcia ukončená, čo vyplýva z upovedomenia súdneho exekútora o ukončení danej exekúcie. Vzhľadom na stav exekučného konania v zmysle § 338 písm. a) CSP žalobca navrhol, aby súd zrušil uznesenie o zabezpečovacom opatrení.

5. Žalovaný sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalobcu, pričom sa pridržal svojich vyjadrení obsiahnutých v odvolaní. Žalobca svoje tvrdenia, že žalovaný sa údajne zbavuje svojho majetku, preukazuje jedine a výlučne inzerátom z portálu bazos.sk, pričom však žalovaný odmieta, že sa jedná o nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX a na nich stojacej rozostavanej stavby, resp. o akékoľvek iné nehnuteľnosti patriace žalovanému. V prípade inzerovaných nehnuteľností sa evidentne nejedná o nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX vo vlastníctve žalovaného, ako to nepravdivo uviedol žalobca vo svojom návrhu. V danom prípade žalobca inštitút zabezpečovacieho opatrenia využil, ba priam zneužil šikanóznym spôsobom na to, aby na žalovaného vyvinul neprimeraným spôsobom nátlak, aby tento čo najskôr uhradil peňažnú pohľadávku žalobcu.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), ktoré nezistil, viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie postupu a napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bolo nariadené zabezpečovacie opatrenie a zriadené záložné právo v prospech žalobcu na nehnuteľnostiach žalovaného špecifikovaných vo výroku rozhodnutia.

8. Súd môže na návrh zriadiť zabezpečovacím opatrením záložné právo na veciach, právach, alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Zabezpečovacie opatrenie slúži na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Samotný výkon záložného práva môže nastať až potom, ako bolo pohľadávka veriteľa právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do príslušného registra.

9. Základným účelom zabezpečovacieho opatrenia, je dosiahnutie reálneho zabezpečenia peňažnej pohľadávky veriteľa (žalobcu), teda navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia - potencionálneho

oprávneného v exekučnom konaní. Základným predpokladom vydania zabezpečovacieho opatrenia je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu potom zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Žiadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. súd nevykonáva (a pre krátkosť času ani zvyčajne nemôže) a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli osvedčené.

11. Základnými predpokladmi pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sú pritom vzhľadom na subsidiárne použitie ustanovení o neodkladnom opatrení, rovnako aj osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami a rovnako aj žalobcom osvedčená obava z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti). Ďalej je dôležité skúmať, či účinky požadovaného zabezpečovacieho opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality).

12. Súd teda musí mať dostatočne osvedčenú obavu z ohrozenia prípadnej budúcej exekúcie peňažnej pohľadávky, ako aj určitú mieru proporcionality medzi požadovaným zabezpečovacím opatrením a výškou uplatnenej peňažnej pohľadávky.

13. Z obsahu spisového materiálu podľa názoru odvolacieho súdu nebola dostatočným spôsobom osvedčená obava z ohrozenia prípadnej budúcej exekúcie, keď nebolo osvedčené, že by sa žalovaný zbavoval svojho majetku, keď z predloženej inzercie nevyplýva, že by sa malo jednať o nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, a to konkrétne nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre k. ú. G.. Pokiaľ by sa i jednalo o predmetné nehnuteľnosti, žalovaný je vlastníkom i ďalšieho majetku postačujúceho na uspokojenie pohľadávky žalobcu, keď tento je napr. výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre k. ú. G., a to pozemkov o celkovej rozlohe 361 m², na ktorých je postavená záhradná chata, ktorú podľa tvrdenia žalovaného tento kúpil v roku 2019 za kúpnu cenu cca 65.000 eur, ktorých dnešná odhadovaná trhová hodnota predstavuje sumu 100.000 eur.

14. Ďalej podľa názoru odvolacieho súdu nariadeným zabezpečovacím opatrením nebol dodržaný ani princíp proporcionality, keď žalobca v podanom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ani len netvrdil hodnotu nehnuteľností, ku ktorým žiadal zriadiť záložné právo, pričom hodnota týchto nehnuteľností podľa vyjadrenia žalovaného predstavuje sumu vo výške 270.000 eur, pričom pokiaľ by bola táto i v polovičnej výške, i tak by podstatným spôsobom presahovala hodnotu zabezpečovanej pohľadávky s príslušenstvom.

15. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu a potreby zmeny napadnutého uznesenia a zamietnutia návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, s prihliadnutím na čo nebolo dôvodným rozhodovať o návrhu žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia v zmysle § 338 písm. a) CSP.

16. Ďalšie argumenty strán odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzanými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.). Na ďalšiu argumentáciu strán, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, s ktorou sa už vypořiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

17. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

18. O nároku na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) v celom rozsahu, pričom o výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).